

26-08-

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Ὕχος ἵν Γα

Ἐγένετο τοῦτο στόλος τοῖς θεοῖς τοῖς αἰώνιοις
 Θεοῖς τοῖς πάνταις τοῖς φανενηνημιν
 Ευλογημενοῖς οῖροι μενοῖς ενοῖς ο νοματινοῖς
 Κυρίων ουσινοῖς

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
 δόνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἐγένετο τοῦτο στόλος τοῖς θεοῖς τοῖς αἰώνιοις
 Θεοῖς τοῖς πάνταις τοῖς φανενηνημιν
 Ευλογημενοῖς οῖροι μενοῖς ενοῖς ο νοματινοῖς
 Κυρίων ουσινοῖς

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
 θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ἄνω)

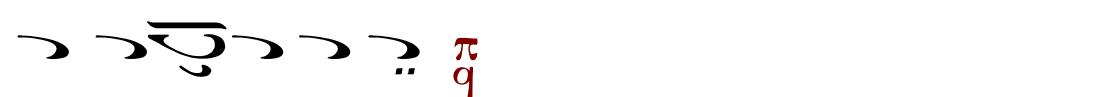
Ἀπολυτίκιον Ὅχος γ'
Θείας πίστεως

Ἄναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω, τὴν σωτήριον
πίστιν τρισμάκαρ, καταλιπὼν τὴν πατρώαν
ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότῃ κατ' ἵχνος ἐπόμενος,
κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν, Ἄδριανὲ
ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἥμῶν.

Ὅχος ἡ Γα

 ῥ Λο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

 ω Πνευ μα τι

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω

 νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

 Κε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι

 αν του γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο

π το ο κε Παρθε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ
 σου προσλη φθειση ο γι ος σου και Θε ος η
 μων το δι α Σταυρου καταδεξα α με νος πα α
 θος ε λυ τρωσα τω η μας εκ φθο ρα ας
 ως φι λαν θρω πο ο ο ος

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν,
Ὕχος γ'. Τὴν ὠραύτητα.

Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας, πιστῶν
κλεῖσματα, Ἀδριανὸν κλεινόν, καὶ Ναταλίαν
σεπτήν, ἐν ἐγκωμίοις καὶ ωδαῖς, τιμήσωμεν
θεοδέκτοις· οὗτοι γὰρ ἐκήρυξαν, τὸν Χριστὸν ἐν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ πιστοὺς ἐστήριξαν, ἐν ἀγίῳ
φρονήματι· διὸ καὶ θεοφρόνως βοῶμεν· χαῖρε
δυὰς ἡγιασμένη.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκόν

Τὸν ἀκατάληπτον, καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν
δόμοούσιον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ
Σου μυστικῶς, ἔχώρησας Θεομῆτορ, μίαν καὶ
ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ
Τόκῳ Σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ
εὐχαρίστως βοῶμέν Σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,
Ὕχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, καὶ κλεινοὺς
δόμοζύγους, πιστοὶ Ἀδριανόν, σὺν σεπτῇ
Ναταλίᾳ, τιμήσωμεν ἄσμασι, καὶ ωδαῖς
μεγαλύνομεν, τοὺς δοξάσαντας, τὸν Ἰησοῦν
μαρτυρίῳ, καὶ κηρύξαντας, τῆς ἀληθείας τὴν
πίστιν, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκου φανεῖσαν, οἱ
πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα·
σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ
κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Ὕπαγον δὲ.

Κατεπλάγη Ἰωσῆφ.

Κατεπλάγησαν χοροί, ὑπερκοσμίων
στρατιῶν, καθορῶντες ἐν τῇ γῇ, τῶν ὁμοζύγων
τὴν ζωήν, καὶ μαρτυρίου τούτων τὸ μεγαλεῖον·
πίστιν ἀληθῆ, διὰ Πνεύματος, πάλην θεϊκήν,
πρὸς δυσσέβειαν, καὶ ἐκκοπὴν μελῶν ἐν
εὐφροσύνῃ, καὶ τῶν τυράννων ταπείνωσιν· διὸ
τὸν Λόγον, Ὅμνοις τιμῶσι, σὺν χοροῖς
Πρωτοτόκων.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Κατεπλάγησαν ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ
χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ
φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι
μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται,
καὶ δέχεται ἀρχήν, ὁ προαιώνιος, καὶ

γαλουχεῖται σύμπασαν δὲ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ
χρηστότητι; Καὶ σὲ ὡς ὅντως, Θεοῦ Μητέρα,
εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

^{Γ'} Ἡχος λ^{τος}

ρ^χ_λ^β Εκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
 πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρμου ^{6 Δις}
 ρ^χ_λ^β Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 σε σθεα πε ξη ραμ με νοι ^{6 Δις}
 ρ^χ_λ^β Ηο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι
 ρ^χ_λ^{π β} Η γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται^π τη^ρ Τρι^λ α δι^β κη^γ Μο^τ να^ν α δι^ι ε^ε ρο^ρ
 κρυ^μ φι^λ ω^λς
 Και^μ νυν^λ και^λ α ει^β και^γ εις^δ τους^ε αι^ε ω^ν νας^ρ
 τον^π αι^β ω^ν νωναμην^λ
 Η γι^π ω^ρ Πνευμα^λ τι^τ α να^γ βλυ^ν υ^ζ ει^ε τα^ρ
 τηςχα^λ α ρι^τ τος^ρ ρει^θ ρα^ρ αρ^π δευ^ο ο οντα^ν α^β
 πασαντην^τ κτι^τ ισιν^π προς^ζ ω^λ ο γο^γ νι^ν ι αν^λ

Προκείμενον Ἡχος δν

Ηχος^{τος} λ^β
 Θα^χ μαστος^λ ο^τ Θε^λ ος^τ εν^τ τοις^λ α^τ γι^τ οις^τ
 αυτου^λ (θι)

Στιχ. Τοις Άγιοις τοις ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

26-08- ΟΡΘΡΟΣ ΤΩΝ ἈΓΙΩΝ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ και ΝΑΤΑΛΙΑΣ

M B

Θαυμαστο ο ος ο Θε ος εν τοις
α γι οις αυτου ου ου ου ου ου

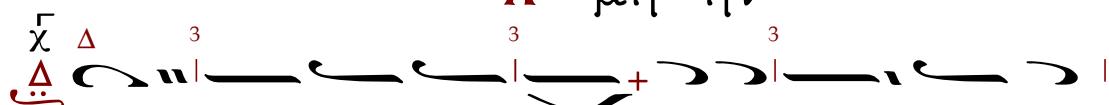
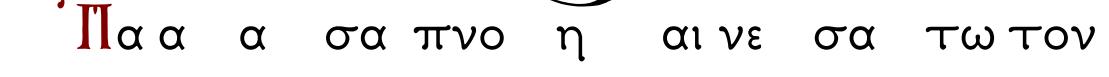
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάπω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

‘Ο Χορός:
 ρι ε ε λε η σον

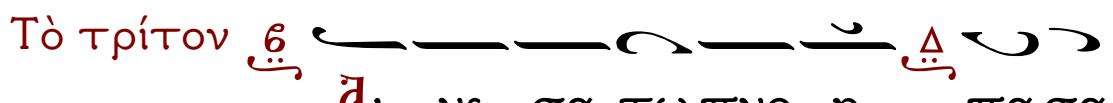
‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
 μη ην

 πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

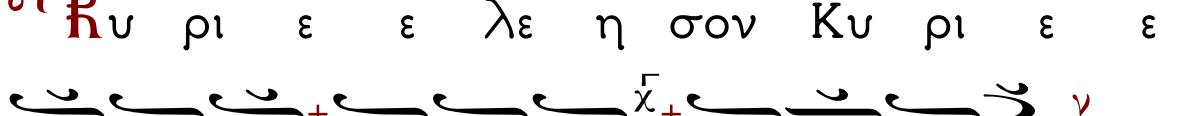

 (Δίς)

Κυ ρι ον

Τὸ τρίτον
 αι νε σα τω πνο η πα σα

 τον Κυ ρι ο ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο Χορός:

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο Χορός:
 ρι ε ε λε η σον
 λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. ’Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: ν Δικαιοπνευματισου ν
και των πνευματισου ν

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: ν Δοξασοι Κυριε Δοξασοι ν
δοξασοι Κυριε Δοξασοι ν

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Εἶτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' Φαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, δὲ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν.

Ὕποκριτὴ Δι

Δοξα πατρὶ καὶ γῇ ω καὶ οἱ
πνεύματι

Ταῖς τῶν αὐλόφορων πρεσβείαις
εἰλεημονεῖ λειψόν ταπληθῆ

τῶν εμωώων εγκλημάτων
Καινυν καὶ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας

τῶν αἰώνων αἱμηνοὶ

ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις
εἰλεημονεῖ λειψόν ταπληθῆ

τῶν εμωώων εγκλημάτων
Καινυν καὶ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας

ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις
εἰλεημονεῖ λειψόν ταπληθῆ

τῶν εμωώων εγκλημάτων
Καινυν καὶ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας

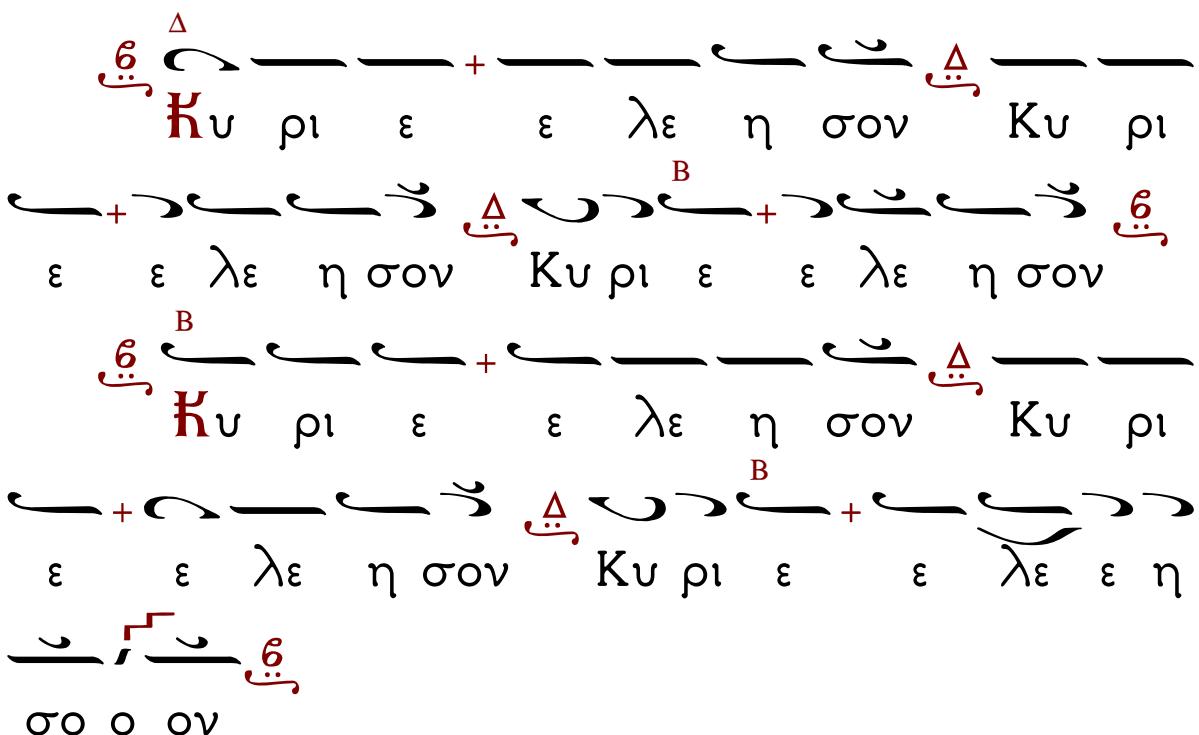
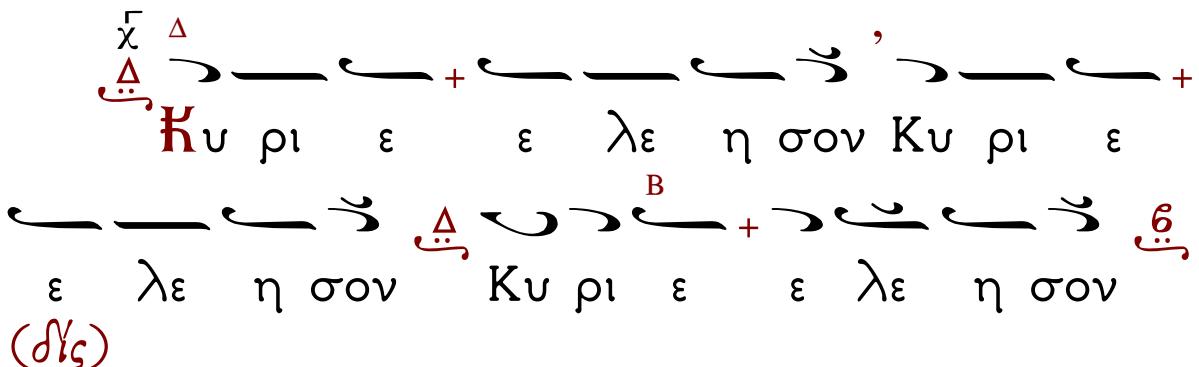
ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις
εἰλεημονεῖ λειψόν ταπληθῆ

Είτα τὸ ιδιόμελον.

Ἄχος πά πα χ π
λε η σον με ο Θε ος
κα τα το με γα ε λε ος σου και κα
τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ζα
λειψον το α νο ο μη μαα α α μου

Δεῦτε πιστοί, τὴν τῶν εὐκλεῶν Ἅγιων,
Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας πανσεβάσμιον ἔορτήν,
ὕμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς εὔφημήσωμεν.
Οὗτοι γάρ, διὰ Χριστόν, ὁ μὲν Ἀδριανὸς
αἰκισμούς, ἐκκοπὴν τῶν μελῶν καὶ μαρτύριον
γενναίως ὑπέμεινεν, ἡ δὲ σύνευνος αὐτοῦ
Ναταλία, λόγοις καὶ ἔργοις αὐτὸν ἐπεστήριξε.
Πάντα τὰ τῆς γῆς καταλιπόντες διὰ τὸ ὄκρον
ἐφετόν, τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν, τὰς
οὐρανίους σκηνὰς κατέλαβον, αἰωνίως
συγχαίροντες τοῖς ἐν Παραδείσῳ Μάρτυσι καὶ
πᾶσι τοῖς Ἅγιοις.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Οι Κανόνες· Ὡδὴ α'.
Κανών τῆς Θεοπόκου. Ὁ Είρμος

Ἄχος πᾶς — Γα
 ρ Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν δι και
 την Αι γυ πτιι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α τω
 Δις λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν
 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ προς σε καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

ζητων **Δ** Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **Δ**

Παθων με ταράττουσι προσβολαι, πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ
Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Παθων με τα ρατ του **σι προσβολαι Δ** πολ
λης α θυ μι + ας εμ πι πλωσαι μου την ψυ
χην **Δ** ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την
του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

τοῦ
η μας

Κωτῆρα τεκουσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ἄντε τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο
 Κωτη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
 σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
 ιτε σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
 και την ψυ χην και την δι α νοι αν
 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Ἄλλοσον τα το σω μα και την ψυχην
ε πι σκοπης θει ας και προ νοι ας της παρα
σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
ως α γα θη α γαθουτελοχευτρι α

Κανόνες τῶν Ἅγιων.

’Ωδὴ αἱ Ἡχοὶ πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἐν τῇ νυκτὶ με τοῦ βίου ὅπνῳ δεινῷ
συσχεθέντα πράξεσι, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ
Θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς, τῶν μαρτύρων σου
Χριστέ, ἵνα δοξάζω σε.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἀπὸ χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμὸν τῆς
ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἄδριανέ, τὸν ἴὸν
ἐξήμεσας τῆς πρὶν ἀγνωσίας ἀληθῶς
θεομακάριστε.

Δόξα...

Ἀνατολῆς λαμπροτέραν ἥλιακῆς, τὴν ψυχὴν
ώς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωθεῖς
ὅμόζυγον τὸν σόν, Ναταλία, γυναικῶν τὸ
ἔγκαλλωπισμα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὃς
αὐτὸς ἡθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ
νοῦν σαρκούμενον Ἅγνη, τῶν κτισμάτων,
ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Ειρμός

·Ηχος λαβά

χ^M Γ
 ΔΟυ ρα νι ας α ψιδος ο ροφουρ γε Κυ
 ρι ε Δ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με
 στερε ωσον εν τη α γα πη τη ση των ε
 φε των η α κρο της Δις
 μα μο νε φι λαν θρω πε Δις
 Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Δ

Προστασίαν και σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Γρατεψυρά
 Διπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης
 τι θημι Δι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ
 με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
 των α γα θωνη αι τι α Δι των πι στων το
 στηριγμα μο νη πανυμνη τε

Δι ύ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας Δι

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δι κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον
 ταραχον Δι και της α θη μι ας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ_q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ_q
 τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ_q τον Χριστον ε
 κυ ησας μο νη παναχραντε ^Δ_q
^Δ_q Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας ^Δ_q

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
 τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
 πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
 Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ευ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων
 αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυσον ^Δ_q παν τα γαρ δυ να σαι
 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ_q τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε **ριλ**

ριλ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **ριλ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

ριλ **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **ριλ** ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θησον **των** **α** μα των γαρ **α** νελ
λι πη σε γι νω σκω **ριλ** θη σαυ ρον Πα να μω με
τον **α** δα πα νη τον **ριλ**

΄Ωδὴ γέ
Οὐκ ἔσπιν Ἀγιος ὡς σὺ

Στίχ. “**Ἄ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Δεσμὰ φυγῶν εἰδωλικῆς, ματαιότητος
μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ
Χριστοῦ, καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ,
ἀθλοφόρων, χαίρων ἐκοινώνησας.

Στίχ. “**Ἄ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Μοχλῷ τὰ σκέλη σιδηρῷ, συνθλαττόμενοι
πάντες, ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὄστα,
ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνδρείας, ὅντως
συνετρίψατε.

Δόξα...

Πυρὶ ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγομένη,
τοῦ συζύγου ἔξηψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστόν, τὸν
πόθον τὸν τῆς σαρκὸς Ναταλία, τέλεον
μιμήσασα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνὴ πᾶσαν φύσεως
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισμα Ὡχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν

Τῶν μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακείς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθείς, προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, καὶ τοῦ ἔχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἀδριανὲ παμμάκαρ, Χριστοῦ μάρτυς ἔνδοξε· ὅθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὁρῶσα, ἐπήλειφε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὃν ἐπραξα, τήν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιος· Οἴμοι! τὶ ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἦνίκα οἱ Ἀγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος· Τότε Δέσποινα, βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἀχραντε.

Κοντάκιον Ὡχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Γυναικὸς θεόφρονος τοὺς θείους λόγους, ἐν
καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανὴ μάρτυς Χριστοῦ, ἐν
τοῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ
στέφοις δεξάμενος.

·Ο Οἶκος

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαριμόσυνος
ἡμέρα, Ἀδριανοῦ τοῦ θείου ἐνθέως
εὐφρανθῶμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτόν· Μάρτυς
τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς
ἀγωνισάμενος, καὶ στέφοις οὐρανόθεν δεξάμενος
τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ
ἀλλοτρίου ἡμᾶς ῥῦσαι πάντας, ἵασίν τε ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἐξαπόστειλον ἡμῖν, καὶ τὴν
κηλīδα πᾶσαν τοῦ νοὸς ἐκκάθαρον οὐρανόθεν,
σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφοις δεξάμενος.

Συναξάριον

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν
Ἀγίων μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας καὶ
τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι

Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας
Χεῖρες πονηρῶν, ὃν φονοδρόμοι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύνευνος, ἐν δὲ τῷ πόλῳ

Ἄδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἄδριανὸς τμήθη χεῖρας πόδας εἰκάδι ἔκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἅγιῷ
Ἄδριανῷ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,

Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων
μαρτύρων Ἀπτικοῦ καὶ Σισινίου καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχοι

Συσταδιοδρομοῦσιν ἀθληταὶ δύο,

Ξίφους δραμόντες στάδιον κουφοδρόμως.

Ῥυφθεὶς ὑσσώπῳ δακρύων, Ἰβιστίων,

Εὔθυμος εἰς ἄδακρυ χωρεῖς χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ἑτέρου μάρτυρος
Ἄδριανοῦ.

Στίχοι

Ἄδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφος,

Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ,
ὑἱοῦ Ἀβενὴρ τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι

Ζήλω τὰ βασίλεια Παμβασιλέως,
”Ωκησεν υἱὸς γηῖνου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Τιθόης ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχοι

Οὐκ εἶχεν, οἷμαι, σάρκα Τιθόης ὅλως.

Κὰν εἶχε, τήξας, οὐκ ἔᾶ βρῶσιν τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΓΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ᾧ Χρος λᾶ ἐ Ὡδὴ α' ρ̄ τ̄ σταυρον χα ρα ζας Μω
 σης επ ευ θει ας ραβδω την Ε ρυθρανδι
 ε τε με ρ̄ τω I σραηλ πεζευσαντι ρ̄ την δε
 ε πιστρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μασι
 κροτησας η νωσεν ρ̄ επ ευ ρους δι α γραψας
 το α ητ τη τον ο πλον ρ̄ δι ο Χριστω
 α σωμεν ρ̄ τω Θε ω η μων ο τιδε δο ζα
 σται
 Ὡδὴ γ' ρ̄ παβδος εις τυ πον ρ̄ του μυ στη ρι ου
 πα ρα λαμ βα νε ται ρ̄ τω βλα στω γαρ προ

κρι ὶ ὶ νει τον ὶ ε ρε α **η** τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
Χορός
 νυν ε ξηνθη σε **η** ξυ υλον Σταυ ρου
A' εις κρατος και στερε ε ω ω μα
Ωδή δ' ει σα κη κο α Κυ ρι ε **η** της οι κο
 νο μι ὶ ας σου το μυ στη ρι ον κα τε
 νο η σα τα ερ γα σου **η** και ε δο ξα σα
Θεος
 σου την Θε ο τη τα
Ωδή ε' τρι σμα κα ρι ὶ στον ξυ υ υ λον
 εν ω ε **η** τα α θη Χρι στος **η** ο Βα σι λευς
Θεος
 και Κυ ρι ος **η** δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω

α πα τη σας ^Δ τω εν σοι δε λε α σθεις ^Δ
 Θε ω τω προσπαγεν τισαρκι ^Δ τω πα ρε χο
 οντι ^Δ την ει ρη νην ταις ψυχαι αις η μων
 Ωδη στ' ^γ ^Δ Νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
 πα λα μας I ω νας ^Δ σταυρο ει δως δι εκ πε
 τα σας ^Δ το σω τη ρι ον πα θος προ δι ε
 τυ υ που σα φως ^Δ ο ο θεν τρι η με ρος εκ
 δυς ^Δ την υ περ κο σμιον A να στα α σιν
 υ πε ζω γρα φη η σε ^Δ του σαρ κι προ σπα
 γεν τος Χριστου ου του Θε ου ^Δ και τρι η με
 ρω ε γε ερ σει ^Δ τον κο ο σμον φω τι ι σα αν

τος
 Ωδὴ ζ εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν
 νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
 γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τωω
 σε θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
 ον αλλ αν τη χου ντι δρο σο βο λω πνευ μα
 α τι πυ ρι συ νον τες ε ψα αλ λον ο υ
 περ υ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος εψ λο γη τος ει
 Ωδὴ η ι νου μεν ευ λο γου μεν ι και προ

σκυνουου ου μεεντον Κυριον
 Ευ λο γει τε Παι αι αι δες της Τρι
 α δοςι σα ριψ μοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα
 Θεον ει μνει τε τονσυγ κα τα βαντα
 Λο ο γον και το πυρ εις δροσον με τα α
 ποι η σαν τα και υ περ υ ψου τε το
 πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
 να γι ον εις τους αι ω ωναα α ας

Τιμιωτέρα.

Ὕπαπτός ἐσθιτούσης

Ἄλε γά λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα

μου ε πι τω Θε ω τω Σωτηριμου

Ἄλε Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φειμ την α δι α φθορως Θε ον

Λοο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἄλε Τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του δι δου γαρ

α πο του νυν ^χ**Δ** μα κα ρι ου σι με πα
 α α σαι αι γε νε αι ^N**Δ** Την Τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βειμ **Δ** και εν δο ξο τε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ας των Σε ρα φειμ **Δ** την α δι α
 φδι ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν **Δ** την ον
 τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
^{χ N}**Δ** ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος **Δ** και α γι ον το ο
 νο μα αυ του **Δ** και το ε λε ος αυ του
 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις
 αυ τον **Δ**

ΔN
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φειμ Δ την α δι α φδο ρως Θε ον
 Λοο γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο μεν Δ
 Δ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του Δ δι ε σκορ πι σεν Δ υ πε ρη
 φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των Δ
 Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φειμ Δ την α δι α φδο ρως Θε ον

Λοο γον τε κουσαν ^Δ
 σεμεγα λυ υ νο ο μεν
^{χ N}
^{γ Δ} Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ υ ψω σε τα πει νους ^Δ
^{χ Δ} νε ε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας
 ε ξα πε στει λε κε νους
^N
^{γ Δ} Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λοο γον τε κουσαν ^Δ
 σεμεγα λυ υ νο ο μεν

χ
 διν τε λα βε το Ισραηλ παι δος αυ
 του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων τω
 Α βρα αμ δι και τω σπερ μα τι αυ του ε ως
 αι ω νος
 δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ δι την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λοο γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ

Ὕψης πᾶς Νη

μυ στικως ει Θε ο το ο ο κε ε Πα
 ρα δει σος α γε ωρ γη η τως βλα
 στη σασα Χριστον υφ ου το του Σταυρου
 ζω η φορον εν γη πε φυ του ουργη
 ται δεν δρον δι ο νυν υ ψου με νου προ
 σκυ νου ουν τες αυτον σε ε με γα λυ νο με ε
 ε ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἄδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀγήτητος μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραίωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ, τούτοις τε συνεκλάμπει, μαρτύρων δῆμος Ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, ὃν τὴν λαμπράν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον

Ἐπί προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὸν Παναγία, καὶ σκέπην καὶ κραταίωμα, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ ἀρραγῆ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτηται, ἐν ἀνάγκαις, ποικίλαις. Ἀλλ' ὁ Θεοῦ, τοῦ παμβασιλέως Μήτηρ καὶ δούλη, σώζοις κάμε τὸν δοῦλόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ὕψηλος πᾶς Νη

Π
N
 Ἡ πάσα πνοή αι νε σα τω τον Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον
 Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α
 νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ
 ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω
 Θε ε ε ε ε ω
 Η αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν τες οι
 Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α σαι
 αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου σοι πρε

πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστῳμεν Σπίχους δὲ καὶ Φάλλομεν
Σπιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.⁷ Ήχος
πλ. δ^ηΩ τοῦ παραδόξου

Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
το πληθος της με γα λω συνης αυ του
Ἀδριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ Δεσπότου
φωνῆς, πληρωτὴς ἔχροημάτισας, κοσμικὴν
τερπνότητα, ἀποθέμενος ἄπασαν, καὶ τὸν
Σταυρὸν ἐπ' ὥμων ἀράμενος, τῶν παθῶν
τούτου κοινωνὸς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γάρ,
ώφθης ὅντως δόκιμος· ὅθεν πιστοί, σήμερον
γεραίρομεν, τὴν θείαν μνήμην σου.

Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι

ω καὶ κι ⁶_λ ρα

Ἄδριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ Δεσπότου φωνῆς, πληρωτὴς ἔχρημάτισας, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἄπασαν, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὅμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τούτου κοινωνὸς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, ὥφθης ὅντως δόκιμος· ὅθεν πιστοί, σήμερον γεραιόρομεν, τὴν θείαν μνήμην σου.

Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ

δαι αις και ορ γα νω

Ἄδριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιουχοῦσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὅρμον ἴθύνουσαν, τῇ ἀνω πόλει προσεμβιβάζουσαν, ἐν ᾧ πανεύφημε, μάρτυς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὑφημούντων σε.

χ
 ν
 δι
 Ηι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν
 μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, τὰς
 ψυχὰς τῷ Κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε, τὴν
 αἰωνίαν ὅντως ἀνάπταυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω
 μακαριότητα. "Ω ἡς ἐτύχατε, θείας ἀντιδόσεως
 παρὰ Χριστοῦ, μάρτυρες πανένδοξοι,
 σεβασμιώτατοι!

Ἄγιος Διόνυσος Δί

Λεῦ Δός οὐ οὖξα Πατέρι τριάκαι
 γιώκαι αγιώι ω Πνεύμα εν μα
 τι
 Ο πάντα πρόγινωσκων Κυρίος
 αρρητωπρόμηθει ει α ασεΜα αρτυς
 ως ευκαρπον κληηημα προσηηηη
 καααατοξι φειμαρτυριουποικιιι
 λωςτε μνοοομενον καρτεριαςδαψι
 λουςεπιφεροονταακααρπουουςεξ
 ωντρεφοονταιαιπιστωωωνκαρδιαιαι

Δ των ευ φη μουντων σε πο θω Α δρι α νε
 ε ε ε ε εν δοο ο ο ξε
 M B M Δ
 Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω ωνων α α μην
 Δ
 Την πα σαν ε ελ πι δα μου εις σε α
 να α τι θη μι Μη τερτου Θε ου φυ λα ξον
 η μας υ πο τη ην σκε πην σου

Ὕχος μεύτερος, Ἐπλογές

Ὕχος παρά Δι

Ἄε Δοξα σοι τω δειξαντι το φως
Δοξα εν υψιστοις Θεω και ε πι γης

ειρηνη εν ανθρω ποιευ δο κι ι ι α

Ὑ μνου μεν σε ευλογου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δοξο λο ο γου με εν σε ευ

χαρι στου με εν σοι δι α την με γα α

λην σου ου δο ο ο ξαν

Κυρι ε βασι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε πατερ παν το κρα α τω ωρ δι Κυρι ε

γι ε μονο γε νες Ιη σου Χρι στε

—**Γ**αντζάντσε **Δ**

καὶ Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Δ —**Γ**αντζάντσε **Δ** —**Γ**αντζάντσε **Δ**

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

—**γ**αντζάντσε + **Γ**αντζάντσε **Δ**

ου **♂** ο γι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

—**Γ**αντζάντσε **Δ** —**Γ**αντζάντσε **Δ**

την α μαρ τι ι αντου κο ο οσμου ε λε

—**Γ**αντζάντσε **Δ** —**Γ**αντζάντσε **Δ**

η σον η μας ο αι αι ρων **♂** τας α μαρ

—**Γ**αντζάντσε **Δ**

τι ι ας του ου κο ο οσμου

Δ —**Γ**αντζάντσε **Δ** —**Γ**αντζάντσε **Δ**

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο

—**Γ**αντζάντσε **Δ** —**Γ**αντζάντσε **Δ**

κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και

—**Γ**αντζάντσε **Δ**

ε λε η σον η μας

Δ —**Γ**αντζάντσε **Δ** —**Γ**αντζάντσε **Δ**

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

+ —**Γ**αντζάντσε **Δ** —**Γ**αντζάντσε **Δ**

ει ει μο νος **Κ**υ ρι ος Ι η σους **Χ**ρι

στοις εις δο οξαν Θε ου Πατρος Α μην
 Καθ' ε κα αστην η με ραν ευ λο ο γη
 σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α
 σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι
 ω νατου αι ω ω ω νος
 Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η
 ναι η μας
 Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
 Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε
 τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ωωνας Α μην
 Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου
 εφ' η μας κα θα απερηλπισα μεν ε
 πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ζον με τα δι καιω μα τα α α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν
 εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε ησον με ι α σαι την
 ψυχη ηνμου ο τι ημαρτο ο ονσοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δαξόον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ισου ο ψο ομεθα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Αγιος ο Θε ο
ος Αγιο ος Ι σχυρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ος ο Θε ο ος Αγιο ος
Ι σχυρος Α γι ος Α α θα να τος ε
λε η σον η μα α α ας Δίς

Δοξα Πατρι και γιω και Α
γιω Πνευματι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην

Α γιος Α α θανα τος ε λε η
σον η μα α α ας

Άσματικόν

Α α α α α α α α γιο
ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ος
Α α α α α α α α γιο ος
Ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ος

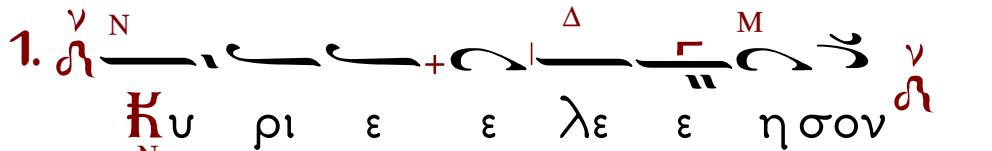
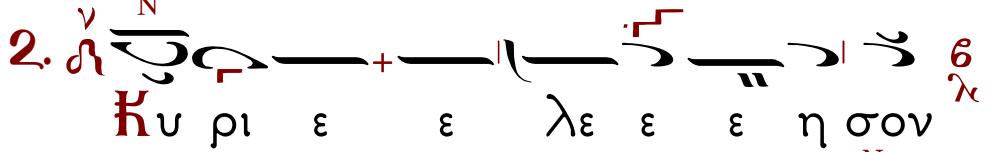
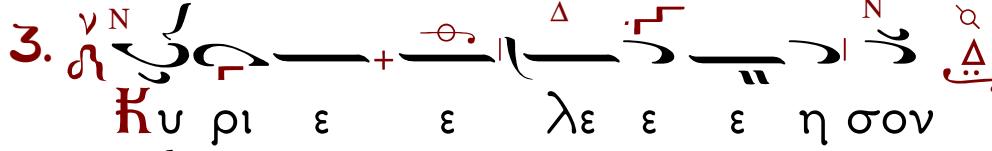
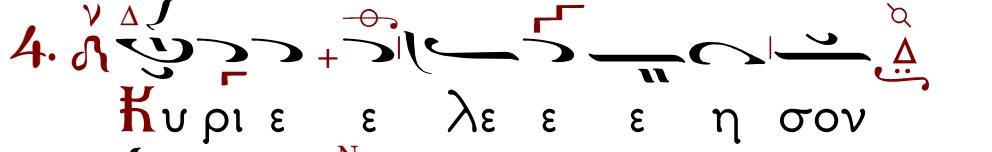
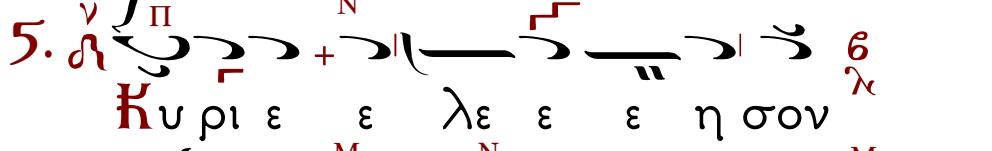
Διατίκεια της θεοφανίας
 Η γιος α α α θανατος
 Ε λε ε η η σο ον η η μα α α
 α α α α α ας
 Άπολυπίκιον Ἡχος γ'
 Θείας πίστεως

Άναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω, τὴν σωτήριον
 πίστιν τρισμάκαρ, καταλιπὼν τὴν πατρώαν
 ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότῃ κατ' ἵχνος ἐπόμενος,
 κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν, Ἀδριανὲ
 ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἥμῶν.

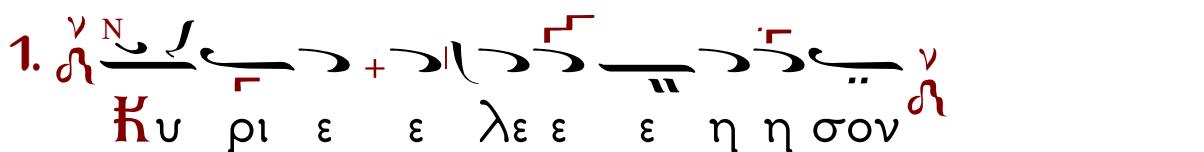
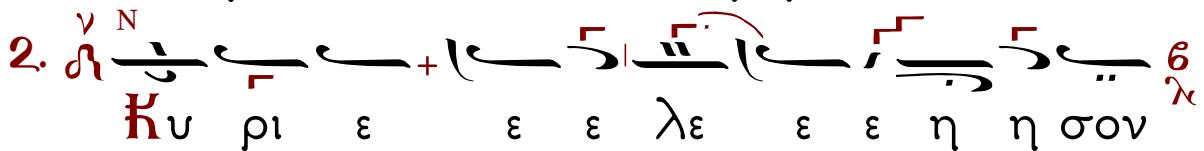
Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ἌΧΟΣ Πᾶς Νῆ

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ΕΤΕΡΑ

1.
2.
3.

4. Διεριθυστατην
 Κυριε ε ε ε λεη σοο ον
5. Διεριθυστατην πι
 Κυριε ε ε λε ε ησον
6. Διεριθυστατην γι
 Κυριε ε ε λε ε ε ησον
7. Διεριθυστατην γι
 Κυριε ε ε λεη ησον
8. Διεριθυστατην αλλα
 Κυριε ε ε λεη ησον
9. Διεριθυστατην γι
 Κυριε ε ε λεη ησον
10. Διεριθυστατην πι
 Κυριε ε ε λε ε ησον
11. Διεριθυστατην ιν
 Κυριε ε ε λε ε ε ησον
12. Διεριθυστατην γι
 Κοικυριε

Ἄντιφωνον α'
Ὕχος Δι

χ Γ Δ
Ἄ μη η ην
Σπίχ. α' χ Μ Δ
Ἐυ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νομα το Α γιον αυ του
χ Μ Δ
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σωσον η μας
Σπίχ. β' χ Μ Δ
Ἐυ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας
τας αν τα πο δο σεις αυ του
χ Μ Δ
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ' χ^M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρονον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. δ' χ^M Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει αις αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Χ Δ
 Ταις πρεσβειαις της Θεού ο το οκου Σω
 Β + M Δ
 τερ σωσον η μα α ας
 Άνπιφωνον β'
 Χ M Δ
 Η μη η ην
 Σπίχ. α' Χ Δ
 Ήι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
 ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
 Φαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω
 Χ Δ Γ Δ Γ
 Ζω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 Β
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 Φαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. β' Χ M Δ
 Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η θιος αυ του η ελ πις
 αυ του ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Σπίχ. γ'. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θια λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Σπίχ. γ'. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θια λασ σαν και πα αν

Δ **ψ** αλλονταςσοι αλ ληλουυ i α
Σπίχ. δ! χ Δ **Β**α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ♂ εις γε νε
τ α αν και γε νε αν
Γ ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 B **Α** γι i i οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψ αλλονταςσοι αλ ληλουυ i α
Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην

Μ Δ
 ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β Δ Γ Δ
 τερανσωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 Β
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἄνπιφωνο γ'

Ἀπολυτίκιον.

χ Γ
τ Θαυ μαστος ο Θε ος εν τοις Α γι οις
αυ του

Ἀπολυτίκιον Ἡχος γ'

Θείας πίστεως

Ἀναφαίρετον ὅλβον ἥγήσω, τὴν σωτήριον
πίστιν τρισμάκαρ, καταλιπὼν τὴν πατρώαν
ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότῃ κατ' ἵχνος ἐπόμενος,
κατεπλούτισθης ἐνθέοις χαρίσμασιν, Ἀδριανὲ
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν

Ὕχος πρὸ Δι

Ἄε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον Ὅχος γ'

Θείας πίστεως

Ἀναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω, τὴν σωτήριον
 πίστιν τρισμάκαρ, καταλιπὼν τὴν πατρώαν
 ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότῃ κατ' ἵχνος ἐπόμενος,
 κατεπλούτισθης ἐνθέοις χαρίσμασιν, Ἄδριανὲ
 ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἄχος ἦ Δι

Ἄ ω α κειμ και Ἀν να ο νει δι
 σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α εκ
 της φθι ρας του θια να του η λευ θιε ρω θη σαν
 Α α χραν τε εν τη α γι α γεν νη σει
 σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
 σου ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θειες
 εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε
 ο το ο κον και τρο φον της ζω ης η μω
 ω ων

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἔβδομ. τῶν Νηστειῶν.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 10:32-38

Ἄδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον
ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλησιν
ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς
τε καὶ θλίψει θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ
τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ
γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν
ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς
κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν.
Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἦτις
ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ
ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ
μικρὸν ὅσον ὅσον, δὲ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ
χρονιεῖ. Ο δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλληλούϊα (γ) Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν,

Στίχ. **Π**ολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

Εἰς Ἱχον πλ. α' ἐναρμόνιον.

Ὕχος πάρα

πίπιτε επιτελεσθήσονται πάρα
Ἄκυροι ε ε λε η σον πάρα

πίπιτε επιτελεσθήσονται πάρα
Ἄκυροι ε ε λε η σον πάρα

πίπιτε επιτελεσθήσονται πάρα
Ἄκυροι ε ε λε η σον πάρα

πίπιτε επιτελεσθήσονται πάρα
Ἄκυροι Κυριε

μηνη η η η ην πάρα
Ἄκυροι μηνη η η η ην πάρα

καὶ τωπνευματι ι ι ι ι σγ πάρα
Ἄκυροι τωπνευματι ι ι ι ι σγ πάρα

πίπιτε επιτελεσθήσονται πάρα
Ἄκυροι οιοιοιοι οι Κυριε πάρα Ετερον.

πίπιτε επιτελεσθήσονται πάρα
Ἄκυροι Κυριε πάρα ε ε ε ε ε ε πάρα

πίπιτε επιτελεσθήσονται πάρα
Ἄκυροι αμην πάρα

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ὕπαγε Χριστέ Εναρμόνιος

πάπιει εις αγιος πάπιει εις κυ υ

ριιιος ιη σους χριστος εις δοξαν Θε

ου Πατρος α μην πάπιει εις δοξαν Θε

Ὕπατος ἡμέρας

χ^B
 Ει ει ει ει εις α α α
 γι ι ι ος ει ει ει ει εις
 Κυ υ υ υ υ βι ι ι ος Ι η σους
 Χρι ι στος εις δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος
 + Α α μην ρ^Δ
 Η ρ^Δ ρ^Δ ρ^Δ ρ^Δ ρ^Δ ρ^Δ ρ^Δ ρ^Δ ρ^Δ ρ^Δ

ḥχος λ̄ ḥ πα ρ̄ π̄ α νες Α α α φες Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος Τα πα
 πα α πτωω μα α τα Η μων Τα
 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα τα κα τα νουν ζι και δι α ανοι οι αν τα
 πα αν τα η μιν συγ χω ω ωρη σον ως
 α γα θιο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ὕπαγε πάντα Πα

πρὸς Χριστέ ε το φως το α λη θι νον το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν τοο ο λωω ω ωνσου
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π^χ^ξ και πα αν τωων
 σουουτωνA γι ω ωωνα μην ^Δ

26-08- ΟΡΘΡΟΣ ΤΩΝ ἍΓΙΩΝ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ καὶ ΝΑΤΑΛΙΑΣ
 Εἰς Μνημόσυνον...
 Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἅγιος Ἡχος Πα

Ἐκτασις. π-π

Handwritten musical notation for the Orthodox Matins (Orthros) service, specifically for the Troparion of St. Andrew and St. Natalia. The notation uses black and red ink on white paper. It includes various neumes (stichera, psalm tones, etc.) and accompanying text in Greek. Red markings indicate specific performance techniques or pitch levels.

The notation consists of several staves of music, each with a different rhythm and pitch. The text "Εἰς Μνημόσυνον..." appears at the top of the page. The music is written in a traditional Byzantine style with red ink used for specific notes and markings.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε δι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α
 α π

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος τῷ Δίῳ

Ἐιδομεν τοφως τοαλη θι νον ε λα
 βομε εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προσκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος τῷ Δίῳ οὐ μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
 αι ω ω νι ον

Δ Πληρωθή τη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχος Δι

Διάμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λιον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη ρη η η

ᾧ Ηχος Βαρύς ως Ζω^z ^z
 Λε^z Πα να γι ι α Δε
 εσποινα υ πο την σκε ε επηνσου παντες
 Π οι δου ου λοιοι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
 κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι
 προφθασον και λυτρωσε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πι στων Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα α κου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

π q z M z

Θεοτοκίᾳ εἰς ἕχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ὕχος Βαρύς ω Ζω

λε **Μη** η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στασι α **Πα** να γι α δε
εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου **θλι** ψις γαρ ε ε
ε χει με **φε** ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι **των** δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα **σκεπην** ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ γω ο α α **θλι** ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος **και** πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε
 σποινα του κο ο ο σμου ελ πις και προστα σι
 ι ατων πιστων μη μου πα ρι ι δης την
 δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμέλεια
 έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Τεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.